

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Bundesfinanzhof z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie Finanzamt Offenbach Main-Land przeciwko Keller Holding GmbH

(Sprawa C-471/04)

(2005/C 19/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 5 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesfinanzhof (Niemcy) z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie Finanzamt Offenbach Main-Land przeciwko Keller Holding GmbH. Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy regulacja, w myśl której nakłady finansowe osoby prawnej, które pozostają w bezpośrednim związku gospodarczym z nieopodatkowanym w Państwie Członkowskim zyskiem z tytułu udziału w spółce kapitałowej mającej siedzibę w innym Państwie Członkowskim mogą zostać odliczone (od podatku) jako wydatki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej jedynie w takim zakresie, w jakim nie nastąpiła nieopodatkowana wypłata zysku z tytułu udziału narusza art. 52 w związku z art. 58 i art. 73 b) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Hof van Cassatie van België z dnia 22 października 2004 r. w sprawie Plumex przeciwko Young Sports N.V.

(Sprawa C-473/04)

(2005/C 19/27)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 9 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie van België (belgijski sąd kasacyjny) z dnia 22 października 2004 r. w sprawie Plumex przeciwko Young Sports N.V. Hof van Cassatie van België zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy doręczanie w rozumieniu art. 4 do 11 [rozporządzenia nr 1348/2000] ⁽¹⁾ stanowi główny sposób doręczania, a doręczanie bezpośrednio przez pocztę w myśl art. 14 [rozporządzenia nr 1348/2000] sposób pomocniczy, w tym sensie, że pierwszy sposób doręczania ma pierwszeństwo przed drugim sposobem doręczania, jeżeli obydwaj zostały przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa?

2) Czy w przypadku łącznego zastosowania obydwu sposobów doręczania, z jednej strony na podstawie art. 4 do 11 [rozporządzenia 1348/2000] i z drugiej strony bezpośrednio przez pocztę w myśl art. 14 [rozporządzenia 1348/2000], termin w którym adresat doręczonego dokumentu może wnieść środek odwoławczy rozpoczyna bieg z dniem doręczenia dokonanego na podstawie art. 4 do 11 rozporządzenia, a zatem nie z dniem doręczenia dokonanego na podstawie art. 14?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 2000 nr 160, str. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Bundesverwaltungsgericht, wydanym dnia 3 sierpnia 2004 r., w postępowaniu administracyjnym Engin Torun przeciwko miastu Augsburg, uczestnicy: 1. przedstawiciel interesu federalnego przy Bundesverwaltungsgericht, 2. Landesanstalt Bayern

(Sprawa C-481/04)

(2005/C 19/28)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 22 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesverwaltungsgericht, wydanym w dniu 3 sierpnia 2004 r. w postępowaniu administracyjnym Engin Torun przeciwko miastu Augsburg, uczestnicy: 1. przedstawiciel interesu federalnego przy Bundesverwaltungsgericht, 2. Landesanstalt Bayern.

Bundesverwaltungsgericht zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy pełnoletnie dziecko tureckiego pracownika, od ponad trzech lat legalnie zatrudnionego w Republice Federalnej Niemiec, które egzaminem czeladniczym ukończyło wykształcenie w zawodzie wykonawcy konstrukcji z metalu, traci prawo do pobytu, wynikające z prawa do ubiegania się o każdą ofertę pracy zgodnie z art. 7 zd. 2 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG – Turcja, poza przypadkami wskazanymi w art. 14 tej decyzji i przypadkami opuszczenia przyjmującego Państwa Członkowskiego na znaczny okres czasu bez uzasadnionego powodu, również wówczas gdy:

a) zostało skazane za ciężki rozbój i przestępstwa związane ze środkami odurzającymi na karę łączną trzech lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie kary nie zostało – również w okresie późniejszym – zawieszona na okres próby i cała kara została odbyta poprzez zaliczenie na jej poczet aresztu śledczego?

b) samo zostało zatrudnione jako pracownik na zwykłym rynku pracy w Republice Federalnej Niemiec i w związku z tym uzyskało samodzielne prawo do pobytu, wynikające z prawa dostępu do zatrudnienia zgodnie z art. 6 ust. 1 tiret drugie lub trzecie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia i później prawo to utraciło?

Czy utrata tego prawa nastąpiła ze względu na to, że:

aa) jego stosunek zatrudnienia został przez pracodawcę rozwiązany bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu uzależnienia od narkotyków?

bb) nie zarejestrowało się ponownie we właściwym urzędzie jako bezrobotny po ponad trzymiesięcznej chorobie w okresie trzech dni roboczych pomiędzy końcem okresu niezdolności do pracy a aresztowaniem związanym z popełnieniem przestępstwa?

cc) zostało skazane za ciężki rozbój i przestępstwa związane ze środkami odurzającymi na karę łączną trzech lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie kary nie zostało – również w okresie późniejszym – zawieszona na okres próby, cała kara została odbyta poprzez zaliczenie na jej poczet aresztu śledczego i w tym czasie nie uczestniczyło w zwykłym rynku pracy, jednakże po upływie około kwartału po zwolnieniu z aresztu znalazło ponownie zatrudnienie w agencji pracy tymczasowej, nie posiadając przy tym prawa do pobytu według przepisów krajowych?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: czy obywatel turecki traci prawo do pobytu, wynikające z prawa dostępu do zatrudnienia zgodnie z art. 6 ust. 1 tiret drugie lub trzecie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia w okolicznościach wskazanych powyżej w pytaniu 1 b)?

Europejskich, wniesione przez SNF S.A.S., z siedzibą w Andrézieux, Francja, reprezentowaną przez K. Van Meldegema i C. Mereu'a, adwokatów.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i uzasadnione;

— uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2004 r. w sprawie T-213/02;

— stwierdzenie, że wniosek wnoszącego odwołanie w sprawie T-213/02 jest dopuszczalny;

— rozpoznanie sprawy lub ewentualnie skierowanie sprawy do rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji; oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania za obie instancje.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie Sądu Pierwszej Instancji winno zostać uchylone z następujących powodów:

a) Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo zinterpretował art. 114 § 1 regulaminu i naruszył zasadę efektywności prawnej i obowiązku uzasadnienia;

b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo przy ocenie stanu faktycznego;

c) Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji narusza prawo do pełnej i skutecznej ochrony prawnej, a także prawo do bycia wysłuchanym.

(¹) Dz.U. C 233 z 28.9.2002, str. 28.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 6 września 2004 r. w sprawie T-213/02, SNF S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez SNF S.A.S. w dniu 22 listopada 2004 r.

(Sprawa C-482/04 P)

(2005/C 19/29)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 22 listopada 2004 r. r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 6 września 2004 r. w sprawie T-213/02 (¹) SNF S.A. przeciwko Komisji Wspólnot

Skarga wniesiona dnia 22 listopada 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-483/04)

(2005/C 19/30)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 22 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Enrico Traversa, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.